

Ting, men i Virkeligheden er det ikke nogen Løsning af Spørgsmaalet, man gaar uden om det hele.

Bojzen: De Bemærkninger, der ere fremkomne imod det foreliggende Forslag, have nærmest været rettede imod Enkelt- hederne, medens selve Hovedøjemedet jo al- deles ikke har mødt nogen egentlig Modstand. Det er jo ganske rigtigt, at man kommer paa det rene med, hvad Hovedøjemedet er, og hvilke Grundsætninger et saadant Lov- forslag skal bygges paa, og jeg vil da sige — hvad jeg vistnok er i Overensstemmelse med min ærede Medforlagsstiller om — at det vi have set paa, er ikke at give et Stykke Præstelønningslov, det er ikke Meningen. Præstelønningsloven som saadan lade vi ligge, indtil gunstig Lejlighed er til at kunne føre den igennem; vi have kun stillet os det for Dje ved en Foranstaltning af den Art, som her er foreslaaet, at opnaa det social-øko- nomiske Øjemed at faa Jorden til Raadighed til Udstyknng til Husmandslokker. Man er — og jeg gentager det — kommen fuld- stændig paa det rene med, at det altsaa ikke er Øjemedet at gribe ind i de bestaaende Lønningsforhold for Præsterne, jeg er enig med min ærede Medforlagsstiller i, at man i Forhold til den bestaaende Præstelønnings- ordning ikke bør foretage nogen indgribende Forandring og saaledes gøre de Vilkaar, hvorunder Præsterne for Øjeblikket ere stillede, ringere, end de nu ere. Det har været Forslagsstillerens Mening, og vi tro fra vor Side at have opnaaet det i de Be- stemmelser, der her ere fremsatte, at der gives de paagældende Præstekald fuldt Vederlag for de Jorder, som kræves afstaaede. Nu kunne Meningerne jo naturligvis være delte om, hvorvidt de Bestemmelser, som findes i vort Forslag, ogsaa fyldestgøre denne For- dring om fuldt Vederlag, men derom kan der selvfølgelig forhandles, og der kan mulig træffes Bestemmelser, som i den Henseende ere mere tilfredsstillende; det skulle vi ganske henstille til den kommende Forhandling. Men jeg gentager kun dette, at naar Øje- medet udelukkende har været det, at tilbe- bringe Jord til Raadighed for Kommunen til Udstyknng, saa kan det ikke have været Hensigten at gøre nogen i Præstelønningerne indgribende Foranstaltning. Jeg kan imid-

tid for mit Vedkommende ikke skønne rettere end, at man ogsaa har holdt sig inden for denne Grænse ved de Bestemmelser, som Lovforslaget har, og jeg skal udtrykkelig gøre opmærksom paa, at det i den Henseende af- viger fra tidligere Forslag, der ere frem- komne, som i Virkeligheden indeholdt et Stykke Lønningslov, altsaa en forandret Lønning for Præsterens Vedkommende, for saa vidt som det angik deres Jord. Vi have været ganske paa det rene med, at den Sag burde lettest og rigtigst ordnes senere, naar vi stod over for den samlede Lønningsag. Maa jeg maaste gøre nogle enkelte Bemærk- ninger om Lovforslaget og om de Indven- dinger, der ere fremkomne imod det, hvilke jeg for øvrigt venter, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Clausen) hyderligere vil bevare. Naar der er blevet anfet over den Begrænsning, vi have sat i § 1, at det ikke skal være ud over 2 Tdr. Hartkorn, Præsterne beholde, saa er det ikke noget, vi have fundet paa. Det er en Grænse, som findes i de tidligere Præstelønningslovsforslag, som ere forelagte af Regeringen, senest i 1875. Det Lønningslovsforslag, som da blev forelagt af daværende Kultusminister Fischer, havde ganske den samme Grænse. Der søjes til, at der mulig kan findes Tilfælde, hvor denne Grænse af 2 Tdr. Hartkorn ikke vil være tilfredsstillende, og der gives derfor den paagældende Kommission Bemyndigelse til at gøre Undtagelser derfra. Jeg skal ganske henstille, om man vil finde dette rigtigt, men som sagt, Grænsen af 2 Tdr. Hartkorn er traditionel saa vel som Bestemmelsen ogsaa om de 2 Heste og de 4—6 Røer. Og jeg mindes ikke, at der derom overhovedet har været Uenighed ved de tidligere Forhandlinger, det er overført fra det ene Forslag til det andet. Den ærede Kultusminister var i Tvivl om, hvor- ledes Ordene i § 2 første Linje „i Reglen“ skulle forstås, nemlig at det Jordstykke, der bestemmes til Afhændelse, „i Reglen“ skal udstykkes til Husmandslokker. Dermed kan der selvfølgelig ikke være ment andet, end at der er aabnet Mulighed for Undtagelser. Der kan være Forhold til Stede, som nød- vendiggøre et vist Spillerum. Bestemmelsen om $\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn og de 10 Td. Land beholdes imidlertid, idet der gives Ægne i Danmark, hvor $\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn vilde være